

РЕШЕНИЕ

№ 2598

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **9045** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.220 от Закона за митниците (ЗМ) вр.чл.145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „И. Т. Ко” О., ЕИК * със седалище и адрес на управление гр.С., район О, Б.. Д. № 84, .1, А. срещу Решение № 9600-0622 от 04.11.2010г., издадено от Н. на М. С., с което на основание чл.15, ал.2, т.8 от ЗМ, чл.30, ал.2, б.”в” от Регламент 2913/92 г. на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността и чл.36, ал.2, т.3 ЗМ е определена нова митническа стойност (МС) на стоките по ЕАД № 10BG005808H0127811 от 26.10.2010 г. под номера 8,12,14,17,19,20,23 и 24 и е определен ДДС за доплащане общо в размер на 3096.35 лв.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението като постановено при неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Оспорва неприлагането на чл.29 от Регламент 2913/92 г. и позоваването от страна на митническите органи на някои от заместващите методи по чл.30 от Регламент 2913/92 г., както и липса на мотиви в решението в този смисъл, конкретно за прилагането на чл.30, пар.2, б.”в” от Регламент 2913/92 г. и чл.36, ал.2, т.3 ЗМ поотделно за всяка една от стоките. Посочва допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорения акт по чл.34, ал.1, чл.35 АПК и чл.102 ППЗМ. Изразено е искане

за отмяна на оспореното решение, както и за присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът - началник на М. С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт С оспорва жалбата и и зразява искане същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че от „И. Т. Ко” О. е осъществен внос по ЕАД №10BG005808H0127811 от 26.10.2010 г. на стоки от Република С, за които съобразно декларираната митническа стойност по фактура № 017/21.10.2010 г. е заплатил ДДС в размер на 3244,70 лв., и мито в размер на 70.29 лв.

Установява се от протокол № 648/26.10.2010 г., че е извършена частична митническа проверка на стоките по посочения ЕАД от служители на отдел „МРР” – ТМУ С., при която са взети мостри за отдел „Тарифна политика” от следните позиции: 8,12,14,17,19,20,23 и 24. С писмо на Н. на МБ С. Изток изх.№ 2292/28.10.2010 г. до отдел „Тарифна политика” на М. С. е изискано становище за митническата стойност на декларираните стоки ЕАД №10BG005808H0127811 от 26.10.2010 г., поради възникнали съмнения за занижена митническа стойност. С писмо на Н. на МБ С. Изток изх.№ 2292/26.10.2010 г. от жалбоподателя са изискани допълнителни документи. Писмото е получено от представител на жалбоподателя на 26.10.2010 г. С писмо вх.№ 2292/26.10.2010 г. управителят на И. Т. Ко О. е посочил, че са представени всички документи, придружаващи вноса, като не може да представи допълнителни документи за последваща реализация на стоките, тъй като в договора за международна покупко-продажба е предвиден осем месеченgratisен период за начало на плащането.

В становище на началник отдел „ТП” на М. С. изх. № 5808-03000 от 04.11.2010 г. е посочено, че след запознаване с представените документи и мостри и извършен анализ на извадка от МИС – III – А за целите на обмיתяването следва да бъде определена нова митническа стойност на стоките.

Жалбоподателят е представил фактура № 017/21.10.2010 г., подписана от продавача Х Н С.Р.: 82065, Х – С, удостоверяваща вида, количеството, единичната и общата стойност на стоките по процесния ЕАД: общо пакети 898, бруто тегло 22 723 кг, нето тегло 22 194 кг и обща стойност от 8259.44 евро. Видно от разходен касов ордер № 7/24.01.2011 г. сумата по фактура № 017 в размер на 16 153.20 лв. е заплатена на представител на продавача Х Н – Д А Б. Видно от уведомление от А Я Х – С, Х към 31.01.2011 г. е получена изцяло сумата по фактура № 017/21.10.2010 г.

Издадено е оспореното в настоящето съдебно производство решение №9600-0622 от 04.11.2010 г. на Н. на М. С., с което е определена нова митническа стойност на част от стоките по ЕАД №10BG005808H0127811 от 26.10.2010 г. и е определен размер на публични вземания от 3096,35 лв. за ДДС. В решението са изложени мотиви, че е извършен анализ на елементите за определяне на митническата стойност по реда на чл.29 от Регламент 2913/92 г., въз основа на който е прието, че представените документи не доказват по

безспорен начин, че декларираната стойност на стоките представлява общата платена или подлежаща на плащане цена. Посочено е в решението, че жалбоподателят не е изявил желание да бъде уведомен в писмен вид за мотивите, на които се основават съмненията на митническите органи, както и да му се предостави възможност за отговор, с оглед на което декларираната митническа стойност не е приета и са използвани алтернативни методи за остойностяване съгласно разпоредбите и последователността, определени в Регламент 2913/92 г.. Въз основа на извадка от митническа информационна система МИС-III-A и извършен анализ на идентични и/или сходни стоки е направен извод за невъзможност да се приложи чл.30, пар.2, б."а" и б."б" от Регламент 2913/92 г. , с оглед на което новата МС е определена съгласно чл.30, пар.2, б."в" от Регламент 2913/92 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Видно от ръкописното отбелязване върху решението същото е съобщено на представител на жалбоподателя на 12.11.2010 г. и е оспорено с жалба вх.№ 9600-0622 от 22.11.2010 г. на Агенция Митници – ТМУ – С.. Следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл.220 ЗМ индивидуален административен акт.

По същество жалбата е основателна по следните правни съображения: В настоящето производство и съгласно чл.168 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Оспореното решение е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на Закона за митниците (ЗМ) – ръководителя на получаващото митническо учреждение, компетентен да упражнява митнически надзор и контрол. Решението е издадено при условията на заместване, за което е представена заповед № 11941/22.10.2010г. на директора на Агенция Митници.

Съдът намира, че при постановяване на оспореното решение са допуснати нарушения по чл.146, т.2, т.3 и т.4 АПК (липса на мотиви, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона), обуславящи неговата отмяна като незаконосъобразно. Решението за определяне на нова митническа стойност е мотивирано от фактическа страна с „извършен анализ на елементите за определяне на митническа стойност по реда на чл.29 от Регламент 2913/92 г., извадка от митническа информационна система МИС-III-A и становище на отдел „ТП" № 5808-0300 от 04.11.2010 г. От правна страна като основание за определяне на нова митническа стойност е посочена нормата на чл.30, пар.2, б."в" от Регламент 2913/92 г. - когато митническата стойност не може да се определи според член 29, трябва да се приложат последователно букви а), б), в) и г) от параграф 2, докато се стигне до първата буква, по която въпросната стойност може да се определи (буква „в" е стойността, основаваща се на единична цена, при която вносни стоки, подобни или еднакви с оценяваните, се продават в границите на Общността).

Съгласно чл.35, ал.1 ЗМ и пар.29 от Регламент 2913/92 г. митническата стойност

на внасяни стоки е договорната стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките. Съгласно чл.178, пар.3 от Регламент 2454/93 г. в случаите, когато МС не може да се определи съгласно чл.29 от МК лицето (в случая жалбоподателят) трябва да представи или накара да бъде представена на митническите власти допълнителна информация, необходима за определяне на МОС, като тази допълнителна информация бъде представена във формата и по начина, изисквани от митническите власти. Подобна допълнителна информация изобщо не е изисквана от жалбоподателя. С писмо изх.№ 2292/26.10.2010 г. от жалбоподателя е изисквана информация на основание чл.178, пар.4 и чл.181А от Регламент 2454/93 г. Представен е отговор, с който се пояснява, че са представени всички налични документи. Ответникът не е ангажирал доказателства по делото за спазване на процедурата по чл.181А, пар.2 от Регламент 2454/93 г., определяща действията на митническите органи в случай на съмнение. Съгласно същата разпоредба, когато съмненията продължават митническите органи са длъжни преди да вземат окончателно решение, да известят заинтересованото лице *в писмен вид, ако то желае* (т.е. желанието на лицето е свързано единствено с формата на уведомяването), както и да му се предостави възможност за отговор. Напълно идентична е разпоредбата на чл.102, ал.2 ППЗМ. Съгласно чл.102, ал.2 ППЗМ при наличие на съмненията в декларираната стойност митническите органи могат да поискат допълнителна информация. В случая такава информация е изисквана с писмо изх.№ 2292/26.10.2010 г. на Н. на МБ С. Изток. С писмо вх.№ 2192/13.10.2010 г. жалбоподателят е отговорил, че не може да предостави допълнителни доказателства, освен вече представените при вноса. Дори в хода на производството пред административния орган жалбоподателят да е представил допълнителни доказателства, то нормата на чл.102, ал.2 ППЗМ задължава митническите органи в случай, че съмненията им остават, преди да вземат окончателно решение, да уведомят заинтересуваното лице за мотивите, на които се основават техните съмнения, като му дадат реална възможност да отговори. Доказателства в тази насока не са представени по делото. В оспореното решение, при неправилно приложение на правилата за разпределение на доказателствената тежест, административният орган приема, че жалбоподателят „не е изявил желание да бъде уведомен за мотивите, на които се основават съмненията на митническите органи”. Съгласно чл.170, ал.1 АПК административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В случая ответникът не е ангажирал доказателства за изпълнението на процедурата по чл.178, пар.4 и чл.181А от Регламент 2454/93 г. и чл.102 ППЗМ, като недопустимо е прехвърлил задължението за заявяване на тези обстоятелства на заинтересованото лице. С нарушението на изискванията на посочените норми съдът намира, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.146, т.3 АПК. Засегнати са правата на заинтересованото лице да бъде уведомено за мотивите на органа и съобразно това да организира защитата си, като даде отговор и представи допълнителни доказателства.

С оспореното решение е извършено определяне на МС на основание на чл.30 МК. Към определяне на МС съобразно чл.30, пар.1 от МК се

пристъпва, когато същата не може да се определи според чл.29 МК. Разпоредбата на чл.30 МК въвежда задължителна последователност при определянето - последователно букви а), б), в) и г) от параграф 2, докато се стигне до първата буква, по която въпросната стойност може да се определи. В мотивите на решението се съдържа формално и изцяло неконкретизирано посочване на „извършен анализ на елементите за определяне на митническата стойност”, което пречатства както съдебния контрол за законосъобразност, така и защитата на заинтересованото лице в нарушение на чл.146, т.2 АПК. Мотиви за конкретна преценка на обстоятелствата по чл.29 и чл.30 от Регламент 2913/92 г. не са изложени и в становище рег. № 5808-0300/04.11.2010 г. на отдел „ТП” при ТМУ С.. Изцяло в доказателствена тежест на административния орган съобразно чл.170, ал.1 АПК е да установи съществуването на относимите факти - в случая, защо са възникнали съмнения относно договорната стойност на стоките по смисъла на пар.29, ал.1 от Регламент 2913/92 и чл.35, ал.1 ЗМ, както и въз основа на какви доказателства и на какво правно основание е определена новата митническа стойност на стоките. Липсата на мотиви в тази насока е довела до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно пар.1, т.9 от ДР на ППЗМ "Митническа информационна система" е съвкупност от системен и приложен софтуер, хардуер, мрежи и комуникации, използвани от митническите органи за събиране, обработка, натрупване, съхранение, търсене и разпространение на информация от митнически документи". Дирекция "Митническа статистика и автоматизация" към ЦМУ на Агенция „Митници” проучва информационните потребности на агенцията, извършва анализи и предлага решения за развитието на информационните системи на митническата администрация и изграждането на интегрираната митническа информационна система (чл.25, т.7 от Устройствения правилник на Агенция Митници). Съгласно чл.23, пар.1 от Регламент (ЕО) 515/97 на Съвета от 13.05.1997 г. се създава автоматизирана информационна система, "Митническа информационна система", наричана "МИС", с цел да се отговори на изискванията на административните органи, отговарящи за прилагане на законодателството в областта на митническата и земеделска материя, както и тези на Комисията. Целта на създадената МИС е, съобразно разпоредбите на регламента, да подпомага при предотвратяване, разследване и съдебно проучване на операции, които нарушават митническото или земеделско законодателство, като позволи чрез по-бързо разпространение на информацията по-ефективно сътрудничество и процедури на контрол на компетентните органи, упоменати в настоящия регламент (чл.23, пар.2 от Регламента). МИС представлява централизирана система от база данни, достъпна чрез терминали, разположени във всяка една държава-членка и в Комисията, съдържаща данни за стоки, превозни средства, фирми, лица, системни измами и насоките им и налична експертиза. Партньорите по МИС могат да използват данни, получени от МИС само за постигане на целите, определени в член 23, параграф 2 (чл.30, пар.1 от Регламента). Регламент № 515/97 е изменен с Регламент (ЕО) № 766/2008 на Европейския парламент и Съвета от 08.07.2009 г. (непреведен в сайта на EUR-Lex). С Решение 2009/917/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 година относно използването на информационни технологии за митнически цели (пар.9 от преамбюла) е прието, че използването на Митническата информационна система единствено за оглед и докладване, дискретно

наблюдение или конкретни проверки не позволява пълното постигане на целта на системата, която е съдействие при предотвратяване, разследване и преследване на тежки нарушения на националното законодателство. Посочено е, че извършването на оперативен анализ на дейностите, ресурсите и намеренията на определени лица или предприятия, които не спазват или изглежда не спазват националното законодателство, следва да подпомогне митническите органи при предприемането на подходящи мерки в конкретните случаи, за да се постигнат целите за борба с измамите (пар.11 от преамбюла на Решението). Разпоредбата на чл.1, пар.2 от Решението формулира нови цели на МИС: съдействие за предотвратяване, разследване и преследване на тежки нарушения на националното законодателство чрез по-бързо предоставяне на информация и по този начин повишаване на ефективността на сътрудничеството и на процедурите за контрол от страна на митническите администрации на държавите-членки. Държавите-членки определят информацията, която да се въвежда в МИС във връзка с всяка една от посочените в член 3, параграф 1 категории, доколкото това е необходимо за постигане на целта на системата (чл.4, пар.1 от решението), като същите могат да използват данните, получени от Митническата информационна система, единствено за постигане на целта, посочена в член 1, параграф (чл.8, пар.1 от Решението).

В конкретния случай в оспореното решение ответникът единствено се позовава на митническа информационна система „МИС-III-A“, без да предостави никакви данни, с какъв акт е създадена системата и по какъв начин се определя информацията в нея съобразно чл.4, пар.1 от цитираното Решение № 2009/917/ПВР. Ето защо съдът, в решаващия си състав, приема, че данните от същата митническа информационна система „МИС-III-A“ не могат да бъдат използвани за обосноваване на извод за приложение на някоя от хипотезите по чл.30, пар.2 от Митническия кодекс. Решението на Съвета на ЕС въвежда задължение за наличие на национални закони, подзаконови мерки и процедури по въвеждане и използване на данни от МИС (чл.9 от Решението). С оглед съдържащото се категорично изискване в чл.8, пар.1 от Решението на Съвета на ЕС данните от системата да бъдат използвани единствено за постигане на целта, посочена в член 1, параграф 2, съдът приема, че в случая не се касае за „предотвратяване, разследване и преследване на тежки нарушения на националното законодателство“. Действително данните могат да се използват и за административни цели, но при условията на чл.8, пар.2 от Решението на Съвета на ЕС - с предварително разрешение на държавата-членка, която е въвела данните в системата и при спазване на условията, поставени от нея. Такова различно използване на данните трябва да е в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби и процедурите на държавата-членка, която иска да ги използва съгласно член 3, параграф 2 от Рамково решение 2008/977/ПВР. Аргументи и мотиви в тази насока няма посочени, както в оспореното решение, така и наведени в хода на съдебното производство.

От друга страна посочената в оспореното решение ЕАД №10BG005808H0127811 от 26.10.2010 г., послужила като база за сравнението, както и извлечението от митническа информационна система „МИС-III-A“ не могат да обосноват и докажат изпълнението на изискването по чл.151, пар.3 и чл. 152 от Регламент 2454/93, че са използвани данни за идентични вносни стоки с най-ниска стойност. Правораздавателната компетентност на съда в никакъв случай не

предполага извършване на сравнение между данните за стоки, количества и единична стойност по приложеното извлечение от „МИС-III-A” с тези по ЕАД №10BG005808H0127811 от 26.10.2010 г.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на направените в производството разноси, както следва: 50 лв. държавна такса, 170 лв. за превод на документи и 300 лв. адвокатско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд – С. град, I-во АО, 16 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. Т. Ко О., ЕИК * Решение № 9600-0622 от 04.11.2010г., издадено от Н. на М. С..

ОСЪЖДА Н. на М. С. да заплати на И. Т. Ко О., ЕИК * със седалище и адрес на управление гр.С., район О, Б.. Д. № 84, .1, А. на основание чл.143, ал.1 АПК разноси в размер на 520 лв. (петстотин и двадесет лв.).

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: